

Fagus sylvatica 'Zlatia'

Wysokość	10 - 15 m
Szerokość	10-15m
Korona	spherical, dark, dense crown
Kora i gałęzie	grey, smooth, soft bark
Liście	obovate, yellow, later yellow green, 5 - 12 cm
Kolor jesienny	żółty
Kwiaty	small inconspicuous flower catkins, May
Owoce	nuts, in bristled husks, 1 - 2 cm
Kolce/ciernie	None
Toksyczność	Zwykle nie jest toksyczne dla ludzi, większych psów czy zwierząt hodowlanych.
Rodzaj gleby	well-drained, high in humus content, not too wet
Wymagania stanowiskowe	Nie toleruje utwardzonej nawierzchni
odporność na mróz	6a (-23,3 do -20,6 °C)
Odporność na wiatr	moderate
Odporność na inne	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6)
Shape	drzewo wysokopienne, drzewo z nisko osadzoną koroną
Pochodzenie	Späth Baumschulen, Berlin, Germany, 1891

Nisko rozgałęzione drzewo o szerokiej kulistej koronie. Wysokość 10-15 m. Miękka kora jest gładka i szara. Odwrócony, jajowaty i błyszczący liść ma rozmiar 5-12 cm, nieco większy niż u gatunku. Kielkuje również nieco wcześniej. Liść jest początkowo jasnożółty do złocistożółtego, a później zmienia kolor na żółtozielony, ma również żółto-zielony kolor jesienią. 'Zlatia' kwitnie niepozornie, a jesienią pojawiają się orzeszki wielkości 1-2 cm w szczeciniastej drzemce. Tylko w okresie dojrzałości jest bogata. 'Zlatia' jest stosowana jako drzewo parkowe i soliter. Nie wymaga zbyt wilgotnej, dobrze zdrenowanej, bogatej w próchnicę gleby. Umiarkowanie odporna na wiatr. Odmiana 'Zlatia' została znaleziona w 1890 r. w lesie we Vranji w Serbii, a rok później wprowadzona do uprawy przez Spätha. "Zlatia" to po serbsku złoto. Fagus sylvatica 'Zlatia' często rozgałęzia się już nisko i ostatecznie tworzy szeroką koronę. Jest to jeden z najwcześniej pączkujących buków.